

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka II.

Vydána dne 10. ledna 1919.

Obsah: (Čís. 5.—10.) 5. Nařízení o státním obilním ústavu. Stanovy státního obilního ústavu. — 6. Nařízení, kterým se mění přejímací ceny jednotlivých druhů polních plodin, stanovené nařízením úřadu pro lidovou výživu ze dne 27. června 1918, z. ř. č. 235. — 7. Nařízení o změně správního období pro státní hospodaření, o hrazení vydání až do uzákonění řádného rozpočtu, jakož i o státní účetní uzávěrce za dobu od 1. července do 31. prosince 1918 a za správní rok 1917/18. — 8. Nařízení, jímž doplňuje se nařízení ze dne 30. listopadu 1918, č. 57 sbírky zákonů a nařízení státu československého, o zřízení československé komise k hospodaření suchými kořeny čekankovými. — 9. Nařízení, kterým se stanoví nejvyšší ceny vepřů a vepřového masa. — 10. Nařízení, jímž se pro ukládání všeobecné daně výdělkové pro období 1918/1919 částečně mění ustanovení zákona ze dne 25. října 1896, z. ř. č. 220.

Čís. 5.

Nařízení ministra pro zásobování lidu ve shodě se účastněnými ministry ze dne 3. ledna 1919 o Státním obilním ústavu.

Na základě zákona ze dne 4. července 1917, z. ř. č. 307, nařizuje se následující:

§ 1.

V úkoly, jimiž dle nařízení veškerého ministerstva ze dne 26. května 1917, z. ř. č. 235, a nařízení úřadu pro výživu obyvatelstva ze dne 22. června 1918, z. ř. č. 231, pověřen byl Válečný obilní ústav ve Vídni a na Slovensku příslušné orgány uherské, nastupuje pro obvod československého státu Státní obilní ústav v Praze.

Ústav ten pověřuje se dále hospodařením senem, slámou, otrubami a ostatními krmivými, uvedenými v § 12 nařízení úřadu pro výživu lidu ze dne 26. července 1917, z. ř. č. 309, v obvodu československého státu na místo „Ústředny pro krmiva úřadu pro výživu lidu“ ve Vídni, jejich podřízených míst a jiných příslušných orgánů.

Státní obilní ústav jest oprávněn vstoupiti do všech právních poměrů „Válečného obilního ústavu“ ve Vídni a jeho odboček a „Ústředny pro krmiva“ a jejich úřadoven, pokud obvody těchto ústavů přivtěleny jsou do československého státu, a to také vůči osobám třetím, s výhradou sčítování s „Válečným obilním ústavem“ ve Vídni a „Ústřednou pro krmiva“ ve Vídni, na základě provedené likvidace.

§ 2.

Státní obilní ústav má firmu „Státní obilní ústav“. Sídlo jeho jest v Praze. Má povahu právnické osoby a buď jako obchodník u obchodního soudu v Praze do rejstříku zapsán.

§ 3.

Hospodaření v ústavě dějí se dle zásad kupeckých a buď tak upraveno, aby výlohy kryty byly běžnými příjmy.

Vznikl-li by přes to schodek, uhradí se státem.

§ 4.

Podrobnější ustanovení o zařízení a úkolech ústavu obsahovati budou stanovy, vydané ministrem pro zásobování lidu v dohodě se účastněnými ministry.

§ 5.

Nařízení toto nabývá ihned účinnosti.

Dr. Kramář v. r.

Dr. Al. Rašín v. r.

Dr. Hruban v. r.

Dr. Stránský v. r.

Dr. Boh. Vrbenský v. r.

G. Habermann v. r.

Švehla v. r.

Staněk v. r.

Dr. Winter v. r.

Dr. Zahradník v. r.

Stanovy státního obilního ústavu.

§ 1.

Úkoly.

Státní obilní ústav má tyto úkoly: Přejímati a náležitě opatrovati plodiny zemské, kterými mu přísluší hospodařiti, jakož i výrobky z nich získané.

Přejímati zboží toho druhu dodané z ciziny a učiniti k tomu cíli potřebná opatření.

Dáti převzaté zboží dle předpisu zpracovati a náležitě je opatrovati.

Rozdíliti všechny pohotové zásoby dle zásobovacího rozvahu schváleného ministerstvem pro zásobování lidu.

Vládou mohou mu býti přiděleny i jiné podobné úkoly.

§ 2.

Ústrojí.

Státní obilní ústav jest podřízen ministru pro zásobování lidu, který vydá podrobnější ustanovení o služebním spolupůsobení ústavu s orgány ministerstva pro zásobování lidu a o způsobu vyřizování věcí jemu k schválení vyhrazených.

Ministr pro zásobování lidu jmenuje se súčasněnými ministry vládního komisaře k vykonávání státního dozoru. Vládní komisař má právo zastaviti opatření a usnesení správního výboru a jiných orgánů, přiči-li se platným předpisům, hospodářským zásadám nebo finančnímu zájmu státnímu, až do konečného rozhodnutí ministra pro zásobování lidu ve shodě s ministrem financí a ostatními súčasněnými ministry.

§ 3.

Ústředí.

Státnímu obilnímu ústavu jako ústředí přísluší vrchní správa a řízení; jest mu zejména vyhrazeno:

1. Rozhodovati o všech otázkách ústrojné povahy, pokud nejsou přeneseny výslovně na zemské obilní ústavy, zejména pak stanoviti směrnice o vnitřním zařízení obchodní služby ústavů zemských (poboček).

2. Vyhotoviti všeobecný plán o zásobování, jehož schválení přísluší ministerstvu pro zásobování lidu, přezkoumávati plány na zásobování zemí a dozírati na jejich provádění.

3. Vyrovnávati stav zásob mezi jednotlivými zeměmi dle všeobecného zásobovacího plánu.

4. Převziti zboží z ciziny došlé a rozdělovati je dle všeobecného zásobovacího plánu.

5. Činiti opatření, aby byla uhrazena potřeba vojenské správy dle pokynů daných ministerstvem pro zásobování lidu.

6. Pečovati o to, aby byly prováděny pokud možno jednotně úkony spojené se sběrem, ukládáním, zpracováním a rozdělováním, zejména vytknouti všeobecné podmínky pro smlouvy se zmocněnci, mlýny a jinými ústavem zaměstnanými podniky.

7. Určovati ceny dle pokynů daných ministerstvem pro zásobování lidu.

8. Opatřovati peníze a poukazovati potřebný provozovací fond zemským obilním ústavům.

9. Kontrolovati zemské obilní ústavy jak ve směru obchodním tak i finančním a vydávati příkazy, jež se týkají provádění této kontroly.

§ 4.

Správní výbor.

Ústav spravuje a řídí správní výbor z rozkazu a jménem ministerstva pro zásobování lidu. Tento výbor má předsedu a tři místopředsedy a pět dalších členů, jež všechny jmenuje a srošňuje úřadu ministr pro zásobování lidu v dohodě se súčasněnými ministry. Pro případ zaneprázdnění

členů výboru může ministr jmenovati v dohodě se súčasněnými ministry náhradní členy. Ministerstvo pro zásobování lidu jmenuje komisaře, který má právo súčastniti se schůzí správního výboru.

Předseda nebo v zaneprázdnění jeho místopředseda řídí veškerý chod záležitostí a zastupuje ústav na venek; předsedá ve správním výboru, svolává schůze a řídí porady. K platnému usnesení správního výboru je potřeba přítomnosti aspoň poloviny členů. Výbor usnází se prostou většinou. Při rovnosti hlasů rozhoduje hlas předsedy. Pořadí, v jakém místopředsedové zastupují předsedu, stanoví správní výbor.

Členové výboru složí slib do rukou ministra pro zásobování lidu, že budou konati své povinnosti dle nejlepšího vědomí a svědomí a že budou přísně zachovávatí úřední tajemství.

Předseda může jednotlivým členům výboru a dle potřeby též náhradníkům svěřiti stále referáty.

Předsedovi, místopředsedům a členům správního výboru státního obilního ústavu, jakož i náhradníkům, pokud budou povoláni zastupovati člena správního výboru aneb pokud jim bude svěřen trvalý referát, přísluší táž náhrada jako předsedovi, místopředsedovi a členům Národního shromáždění.

§ 5.

Výkonným orgánem správního výboru jest ředitel, jmenovaný správním výborem, jenž má k ruce potřebné úřednictvo a zřízení.

Prokuru uděluje předseda na základě usnesení správního výboru.

§ 6.

Odbočky.

Pro jednotlivé země neb obvody československého státu mimo Čechy buďtež zřízeny odbočky pod firmou „Zemský obilní ústav v . . .“, po případě mohou býti jejich úkoly pověřeny jiné orgány určené ministrem pro zásobování lidu v dohodě se súčasněnými ministry.

V Čechách bude státní obilní ústav vykonávati současně úkoly, jež na Moravě, ve Slezsku a na Slovensku svěřeny jsou odbočkám.

Odbočky buďtež zapsány do obchodního rejstříku a zařídítež své hospodaření dle předpisů vydaných ústředím.

Odbočka provádí zásobování země v souhlasu se zemským politickým úřadem v mezích všeobecného zásobovacího rozvrhu schváleného ministerstvem pro zásobování lidu. Zemský politický úřad dává své pokyny přímo nebo prostřednictvím vládního komisaře, jmenovaného jím k dozoru nad hospodařením odbočky. Tento komisař může také zastaviti opatření odbočky, pokud odporuje všeobecnému zásobovacímu rozvrhu nebo nařízením ústředí až do konečného rozhodnutí zemským politickým úřadem.

§ 7.

Do oboru působnosti odbočky náleží:

1. Jmenovati zmocněnce (komisionáře) a organisovati sběr v zemi.

2. Pečovati o skladování, náležitě uložení a opatrování zboží.

3. Prováděti úkony spojené se zpracováním zboží.

4. Rozdělovati zboží dle zásobovacího plánu úřadem navrženého a ústředím přezkoušeného.

5. Dodati množství zboží pro vojenskou správu a pro potřebu jiných zemí dle všeobecného zásobovacího plánu.

§ 8.

Ředitel odbočky jmenuje a úřadu zprošťuje správní výbor státního obilního ústavu, dohodnuv se o tom napřed s přednostou zemského politického úřadu. Týž jest obchodním zmocněncem ústředí a tomuto za řádné hospodaření zodpovědným.

Při provádění úkolů podporuje ředitele poradní sbor jmenovaný správním výborem v dohodě s přednostou zemského politického úřadu.

§ 9.

Podpisování firmy.

Podpisování firmy ústavu děje se tím způsobem, že ke slovnímu znění firmy napsanému neb na tisknutému připojí se podpisy dvou k podpisu oprávněných osob. K podpisování oprávněni jsou všichni členové správního výboru. Prokurista podpisuje kolektivně spolu s jednou z jmenovaných k podpisu oprávněných osob. Za odbočku podpisuje ředitel jako obchodní zmocněnec a jeden další zmocněnec správním výborem státního obilního ústavu určený.

Ústav má právo používat v pečeti své státního znaku, odbočka (zemský ústav) znaku zemského.

§ 10.

Finanční hospodaření.

Ústavu dostane se k provádění jeho úkolů dle potřeby státních záloh, které dlužno sručiti dle sazby stanovené ministrem financí v dohodě s ministrem pro zásobování lidu.

Podrobnější ustanovení o způsobu poukázání a vyúčtování záloh vydá ministr financí.

§ 11.

Úvěru směnečného smí ústav a to jen ústředí použiti pouze tehdy, je-li úvěr směnečný hospodářsky výhodnější než sručitelné státní zálohy.

O způsobu a výši směnečných závazků budež podávány ministru financí pravidelné zprávy.

§ 12.

Ústav jest osvobozen od veškerých poplatků.

§ 13.

Účtování a zprávy.

Ústav má povinnost ministru pro zásobování lidu na požádání kdykoliv složit účty a podávati zprávy o svém hospodaření.

§ 14.

Zrušení ústavu.

O zrušení ústavu učiní ministr pro zásobování lidu příslušná opatření v dohodě se účastněnými ministry.

Čís. 6.

Nařízení ministerstva pro zásobování lidu v dohodě s ministerstvem zemědělství a financí ze dne 27. prosince 1918,

kterým se mění přejímací ceny jednotlivých druhů polních plodin, stanovené nařízením úřadu pro lidovou výživu ze dne 27. června 1918, z. ř. č. 235.

Na základě § 6, poslední odst., ministerského nařízení ze dne 26. května 1917, z. ř. čís. 235, a zákona ze dne 24. července 1917, z. ř. čís. 307, nařizuje se toto:

§ 1.

V § 2 nařízení úřadu pro lidovou výživu ze dne 27. června 1918, z. ř. čís. 235, uvedený příplatek k přejímacím cenám chlebovin (pšenice nebo špaldy, žito a ječmene), dodaných do 20. prosince 1918 v obnosu 5 K za 1 metrický cent, jest vypláceti i za chleboviny sklizně 1918, dodané po 20. prosinci 1918, avšak pouze do 1. března 1919.

§ 2.

Počínaje dnem 1. dubna 1919 mění se přejímací ceny polních plodin, v § 1 citovaného nařízení stanovené takto:

A. Obilí:

	pšenice nebo špalda	žito	ječmen	oves
Dodá-li se:				
v dubnu 1919:	50 K	50 K	45 K	45 K
v květnu 1919:	45 K	45 K	40 K	40 K
po 30. květnu 1919:	40 K	40 K	35 K	35 K

	proso	kukuřice	pohanka
Dodá-li se:			
v dubnu 1919:	45 K	45 K	95 K
v květnu 1919:	40 K	40 K	90 K
po 30. květnu 1919:	35 K	35 K	85 K

za jeden metrický cent.

B. Luštěniny:

	hrách	čočka	boby (fazole)
Dodá-li se:			
v dubnu 1919:	115 K	145 K	95 K
v květnu 1919:	110 K	140 K	90 K
po 30. květnu 1919:	105 K	135 K	85 K